

Gent corrent

Thelma Seguí

Arquitecta. És mexicana i el 2009 va venir a estudiar un màster. Barcelona li treu tota la seva «creativitat».

«M'agrada que aquí siguin fidels a la seva cultura»»

FERRAN NADEU

Catalina
Gayà

–Ve del nord i del Pacífic. ¿Què veu si ens mira amb una lupa?

–Barcelona ocupa una posició geogràfica que sempre m'ha interessat. Com a arquitecta, que és la meva professió, aquesta és una ciutat que sempre havia volgut visitar. Quan vaig arribar, vaig sentir un vincle molt fort. Vaig voler viure-la, no només com a turista, sinó entrant en el seu moviment.

–¿Com és el seu moviment?

–Molt peculiar. Hi ha una mixtura de cultures que m'encanta, i que no és fàcil de trobar en altres ciutats. Aquesta barreja em dona pas a ser més creativa.

–Compari Ciutat de Mèxic i Barcelona.

–iCiutat de Mèxic és una bogeria, em fascina! El ritme, la manera de viure, la quantitat de gent i les seves històries. Un problema és la manera de desplaçar-se, que et condiciona molt. I encara que hi hagi tanta gent, no la trobo tan versàtil. Barcelona és una ciutat molt de pas, però quan t'hi identifiquis, l'estada s'allarga.

–Ciutat de Mèxic té una llarga tradició d'acollida.

–La cultura mexicana generalment obre els braços als estrangers, en contrast amb Europa, que cada vegada tanca més les seves fronteres. Però jo he trobat una força creativa més potent per al meu desenvolupament personal aquí que allà.

–Torni a posar la lupa: ara en la cultura catalana.

–Els catalans tenen una fidelitat cap a la seva pròpia cultura que m'agrada molt. Per descomptat, com en totes les societats hi pot haver cercles

«¡Aquí convisc amb una comunitat internacional! Hi ha l'Àfrica, Amèrica, l'Àsia i Europa»

més tancats pel que fa als estrangers, però jo sempre m'he trobat gent que està disposada a barrejar-se i a conviure.

–¿Enyorà Mèxic?

–No, però en aquests moments allà hi ha un moviment social molt valuós. La societat civil està responant a l'abús polític amb una força i una determinació que m'animen.

–¿Com viu aquest moviment des d'aquí?

–Aquí la comunitat mexicana està molt ben organitzada. Realitza mar-

xes, manifestacions... Visc aquí, però no m'oblido d'allà. Disfruto Barcelona, però no dono l'esquena ni a la meua ciutat ni al meu país.

–Diu que va venir a Barcelona a viure una experiència europea, ¿sent que és a Europa?

–No és el mateix viure a Suïssa que estar a Barcelona. Socialment, Espanya està bastant diferenciada de l'economia i de la política de la Comunitat Europea. Això és el que està causant el que veiem ara. Sento que visc al Mediterrani. M'encanta el menjar, el vi, la cultura, la llum, les estacions.

–Segueixi.

–Aquesta és una relació personal una mica romàntica. Jo em dic de cognom Seguí, així que quan vaig arribar em vaig dir: 'Ja estic una mica en l'origen'.

–¿L'ha investigat?

–No, no sé on és el català de la meua família, no ho sap ningú... És una broma que em faig a mi mateixa

–Si se'n va, què se n'emportarà.

–Moltíssim. Aquí he viscut gairebé tres anys i he tingut el temps de desenvolupar-me personalment. L'oportunitat de parlar diversos idiomes de manera quotidiana. Tenir una visió més àmplia. A Mèxic, és veritat, hi ha una riquesa cultural impressionant. Però és un conjunt dels diferents Mèxics. Aquí convisc amb una comunitat internacional: hi ha l'Àfrica, Amèrica, l'Àsia, Europa.

–Posi'm un exemple d'aquesta creativitat.

–Casa meua és com un laboratori de creació. Amb Michele Bajona i Federico Ferrario formem el que anomenem *La Concepción*, i hem desenvolupat diferents projectes: vídeo, fotografia, pintura, arquitectura. El 2011 vam documentar la Biennial d'Art de Venècia.

–¿Què més?

–Aquest any vaig fer l'exposició *De sensus natura*, amb les meves pintures i dibuixos. També amb Céline Pimentel, coreògrafa del Gran Ballet Europeu i amiga, vam realitzar *Les Vacances d'Arachné*, un projecte que reuneix diverses expressions artístiques en què participo amb obra gràfica, amb el disseny d'escenografia i dansa. I en aquest moment desenvolupo un projecte per a l'espai públic en què vull tornar a ajuntar novament aquestes disciplines.

–¿Què deixaria?

–Aquesta manera de voler fer anar els diners, les reduccions econòmiques, la falta de suport a la cultura i la falta de feina. ≡

gentecorriente@elperiodico.com